

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCY CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 4. WRZESNIA 1801 ROKU WE SRZODĘ

z Wilna d. 30 Sierpnia.

Dzień dzisiejszy imieniem NAYJASNIEY-SZEGO IMPERATORA Jmci poświęcony, uroczyscie obchodzily pensye Jmci P. D'Abry. Biorący w nich edukacyą Kawalerowie i Damy, na teatrze wystawionym na ten szczególnie przypadek w ogrodzie pałacu Skarbowego, grali komedyą do okoliczności stosowaną, pod tytułem: *Dobry Ociec*, przepiętaną aryami, i Hiszpańskim tańcem. Zaszczycić raczyli ten akt obecnością swoją: JW. Generał Lieutenant, Wojeński Gubernator Beniksen, JW. Tajny Konsyliarz, Gubernator Cywilny Friesel, JW. Aktualny Stanu Konsyliarz, Wice Gubernator Wołkow, z wielo osobami dostęgowanymi stanu wojskowego i cywilnego. Zakończyła się ochota głosnem życzeniem lat długich i pomysłnych szczęśliwie Panującemu MONARSZE, którego pałacem się pośród ogrodu cyfry miły widok spektatorów czyliły.

z Petersburga V. S. 23. Sierpnia.

Przyimują się do służby: Nadworny Konsyliarz Kozłow dziś Podpółkownik do armii; Półkownik Klimowski do Elizabetgradzkiego pólku huzarów; Podpółkownik Masłow 3. Major Masłow 2 do Iztumskiego pólku huzarów; Major Andrejew do Kaząńskiego regimentu garnizonowego. Major Luczkın będzie Kommandantem Wołgskiego pólku Kozaków; Major Sawelew kommandantem pólku kozaków Mozdokwskiego. Generał Lieutenant Kotlubicki urlaub całoročný otrzymał dla rozporządzenia domowych interesów. Batalionu strzelców leibgardyi Porucznik Xiążę Sapieha został Rotmistrzem w Moskiwskim pólku dragonii. Kommandant Ryckiego portu Kontr Admiral Simańskoy wrócony do Baltickiego flotty galeńney; Kommandantem portu R. skiego będzie flotty Kapitan Komandor Szeszukow.

z Wiednia 2. Września.

Arcy Xiążę Józef Palatinus odprawiwszy podróż do Wenecyi, Istrii, Dalmacyi nowo nabytey, d. 24 Sierpnia przybył do Budy. — Król Pruski Henryk brat W. Fryderyka, po kilkutygodniowej zabawie w Teplitz, gdzie wód mineralnych używał, odjechał do Berlina; wkrótce po odaleniu się jego przybył na toż miejsce Król Szwedzki Fryderyk Adolf Xiążę Ostrogoty. — Graf Saurau Ambasador wyjechał do Petersburga. — W Belgradzie wojna jest domowa. Zamknięty w twierdzach zamkowych Basza, nigdy większego niebezpieczeństwa nie widział; mało ma żywności, mniej amunicyi, do zbuntowanych Jańczarów, przyłączyli się Serwianie; komunikacya między Belgradem i Semlinem przecięta, żadnego posiłku spodziewać się nie może; magazyn żywny, zbrojownia, w ręku buntowników. D. 13 Sierpnia zaczęły się kroki nieprzyjazne; Jańczarowie zabrawszy statki na Dunaju, i skład wełny, tey użyli do szarż przeciw zamkowi usypanych. Ogień z obu stron powstał; poległo ludu wiele; nawet rokowanie zapaliło bramę w twierdzy wyższej; Basza ją zamurował w czasie pożaru, co Jańczarów od szturm przegotowanego wstrzymało. Zupełnie zruynowany jest pałac kommandanta; ten

przy sobie nie ma nad 300 wiernych ludzi; rokoszaków 1500. Nad Morawą stojący z wojskiem Syn Baszy, dawno pospieszyłby Oycu obłożonemu na ratunek, gdyby Jańczarowie mostów na rzece nie zrzucili. Basza kilkakroć wezwany do kapitulacyi, nie przystąpił do ugody; Cesarzkim poddanym rokoszanie żadney krzywdy nie czynią; Greczynom i Turkom zamknięte miasto; wielu jednak uciekło do Semlina.

W Constantinopolu d. 1 Sierpnia wiadomość odebrano, że w Alexandryi wielka pania niezgoda; cywilne i wojskowe osoby nie tają niehawisici powziętey przeciw Generalowi Menou, głośno mieniąc onego zabójcą poprzednika Kleber; ten załowany powszechnie. Załoga Francuzka jest w opiniach rozdwojona; chce jedni utrzymać twierdzę poddać drudzy. Generalowie: Delmot, Danlne, Regnier płynący do Toulonu z oskarżeniem Generala en chef, przez Anglików zabrani, zapewniali, iż w Alexandryi niema nad 5 tysięcy żołnierza. Z swojej strony Menou wysłał okręt obwiniając przeciwników; lecz i ten od Lorda Keith przejęty. Zgadza się ience, iż przyczyną ich nieszczęścia w Egipcie było rozproszenie armii i niezgoda. — Z Civitavecchia donoszą iż General Menou padał się Turkom i Anglikom pod warunkami w Cairo umówionemi; każdy batalion Francuzki może zabrać jedną armatę z amunicyami do niej potrzebnemi. — W Rzymie Ociec S. ratyfikował Konkordat Paryski; trzeba było pozwolić na wiele rzeczy chcąc utrzymać religią w całości; słyhać że stan bezżenny dla duchowieństwa świeckiego zostanie nieknięty. — General Chasteller wyjechał do Inspruck, naznaczony kommandantem najwyższym w Tirolu. — Internuncyusz Cesarzski z Agentami barbarzyńców Afrykańskich na dworze Sultana Wielkiego, miał podpisać umowę; odtąd Algereczykowie, Tunetanie, Tripolezykowie na mieszkańców Weneckich, Istrii, Dalmacyi; po morzu zeglujących, równy wzgląd mieć powinni, jaki się należy poddanym Cesarza Jmci dawniejszym.

z Londynu 25. Sierpnia.

Strzelanie z armat na wieży ogłosilo naszymy stolicy dawno pożądaną wiadomość, że Cair upadł; w gazecie dworskiej umieszczone są szczegóły zdarzenia wielkim pamiętnego, wyjęte z rapportów Generala Hutchinson. W pierwszym d. 21 Czerwca donosi, że armia na tenczas pod Gizeh obozowała naprzeciw Egipskiej stolicy; pomieniona twierdza zastaniała most Francuzki na Nilu; zprzymierzeńcy onę dobywszy, przeysc chcieli na brzeg prawy rzeki dla złączenia się z armią Wezyra; i oblężenia Cairu, gdzie nieprzyjaciel nie liczył nad 5 tysięcy rozmaitego żołnierza, co jest mało ku obronie miasta rozległego. Opadałca na Nilu woda, niedostatek żywności, trudność zprowadzenia ciężkiej artyleryi, spóźniła wojenne czynności Turków i Anglików. — W drugim raporcie d. 29 Czerwca Hutchinson donosi, że Anglicy i Turcy pod Kapitanem Baszą opasali Gizeh; tegoż czasu Wielki Wezyr podstał do Cairu na strzeleństwo z armaty. D. 22 Generał Belliard przysłał Officyera do Anglików z oświadczeniem, że kapitulować pragnie. Wyznaczyłszy Generala Hope; po kilkunowem traktowaniu, woyska Francuz-

kie z Egiptu przyrzekły ustępować. D. 28 zaelismy twierdze: Gizeh i Sulkowski; dano z obustron zakładników; Cair oddać zprzymierzeńcom za dni 10 przyrzekł nieprzyjaciel. Hutchinson daie zaletę sprawiedliwą wojsku swojemu; nadzwyczajne upały, niedostatek dobrej wody żywności, zagęszczone choroby, nie Anglików nie wstrzymało od pełnienia rycerskiej powinności. Karność zachowana przykładowie honor czyni żołnierzowi Generałowie kommanderujący dywizjami Officerów i żołnierzy dzielnie zagrzewali do mężstwa i cierpliwości przykładem bardziej niż słowem.

Przyłaczył Hutchinson warunki zawartej umowy, której dano imię: Konwencyi względem ustąpienia wojsk Francuzkich i posiłkowych z Egiptu.

1. Generał Belliard ustąpi z Cairu, Boulac, Gizeh i całego Egiptu.

2. Pójdzie z wojskiem do Rosette drogą lądową, po lewym brzegu Nilu z bronią, bagażami, artylleryą polową, amunicyą; kosztem zprzymierzonych Mocarstw będzie przewieziony najrychlejszy do portu Francuzkiego nad morzem śródziemnym; to jest w dni 15 po ratyfikacji, drogą najkrótszą.

3. Wszelka nieprzyjaźń ustaie d. 27 Czerwca; twierdzę Sulkowski, bramę Piramid osadzą Anglicy.

4. W dni 12 po ratyfikacji wojska Francuzkie z Cairu i Boulac wyciągną do Ibrahim bey, Rhoda, spiesząc na okręta. Wodzowie strony przeciwnej dostarczą wszystko co potrzeba do podróży.

5. Marsz wojska będzie opisany przez Generałów Angielskich i Ottomańskich; wyznaczeni komisarze, żywność w drodze żołnierzowi dostarczą.

6. Bagaże, amunicyja wodą będzie pławiona pod strażą samych Francuzów.

7. Francuzom i zprzymierzeńcom w Egipcie dawana być ma żywność Francuzkim obycaiem; gdy zaś będą na morzu, zwyczajem u Anglików przyjętym.

8. Kommandanci floty zprzymierzonych dadzą statki przewozowe Francuzom na powrót do Ojczyzny; z obustron wraz wyjadą Komisarze do Rosette i Abukir dla zgotowania wszystkiego do żeglugi.

9. 4 okręta będą dane, lub więcej, na przewoz koni, wody, i furazów.

10. Zprzymierzeńcy dadzą Francuzom straż dla bezpieczeństwa w podróży, słowem uczciwem zaręczając iż Republikantski żołnierz nie doswiadczy żadnej przeszkody lub przykrości. Belliard przyrzeka, póki do portów nie przybędzie Francuzkich, wstrzymać się od wszelkiej zaczepki. Okręta prosto do Francyi żeglować mają, wyjąwszy nagłą potrzebę; też okręta wraz odesłane będą zprzymierzeńcom po wylądowaniu żołnierza, z wolnością zakupienia w portach RPtey czego im na powrót potrzeba, bez żadnej w drodze przeszkody.

11. Urzędnicy cywilni, Institutum ettc. słowem wszyscy Francuzi lub ich zprzymierzeńcy, z równym jak armia względem traktowani będą, wolno zabrać każdemu papiery publiczne i prywatne.

12. Mieszkańce Egipcycy, gdy zechcą, mogą żeglować z Francuzami; majątek ich, familie zostaną nietknięte.

13. Nikt cierpieć nie ma za związki utrzymywane z Francuzami; ani ten który Ojczyznę opuści, ani drugi co w niej zostać pragnie, byleby się stosował do przepisów prawa krajowego.

14. Chorzy zostaną w Egipcie pod dozorem lekarzów Francuzkich, kosztem zprzymierzeńców; do zdrowia powróciwszy, wygodnie do Ojczyzny mają być odesłani.

15. Wydawszy miasta i twierdze Francuzi oddadzą działa, amunicyę, magazyny, papiery, archiwa, plany do nich należące.

16. Lord Keith da Generałowi Belliard statek pocztarski, na którym Officer odwiezie do Toulonu rapport o zawartej umowie.

17. Zachodzące względem oney trudności ułatwią Komisarze wyznaczeni z obu-stron.

18. Po ratyfikacji jeńca Angielscy i Turcy na wolność wyjadą z Cairu, Francuzcy z obozów zprzymierzonych.

19. Turcy i Anglicy dadzą Francuzom w zakład pewną liczbę wyższych Officerów, ci nawzajem zprzymierzeńcom, którzy nie będą wrócić aż po wylądowaniu wojsk Francuzkich w Europie.

20. Niniejszą ugodę Officer Francuzki zanieś do Alexandryi Generałowi Menou; ten może jest przyjąć onę w przeciągu dni 10. Pisan 27. Czerwca. Podpisali Generał Hope. Osman Bey Pełnomocnik Wezyra, Jzaak Bey Pełnomocnik Kapitana Rafzy; Donzelot Generał Brygady. Tarairé Szef brygady; ratyfikował d. 28. Generał Belliard.

Te warunki czytając opozycya gaudi Ministrom, iż odrzucili ugodę w El Arisch z Kleberem podpisaną, która Turkom Egipt wracała bez żadnego krwi rozlania. Toż samo twierdzi Opozycya o traktacie zawartym w Badajoz; r. 1797. Aranjó w Paryżu przyrzekł Francuzom dać 200. tysięcy FS. ustąpić małą część Brezylji przyległą Guianie, do portów Portugalskich nie przyimować na raz jeden więcej 6. okrętów którego-kolwiek z wojujących Mocarstw. Niepodoobały się te warunki Anglikom; postarali się więc o zerwanie traktatu. Gabinet Lisboński podzielony był na dwie części; ta która pokoiu pragnęła, wygórowała; postanowiono do Londynu wysłać nadzwyczajnego Posła z przełożeniem okoliczności krytycznych, które zniewoliły Regenta do złożenia broni. Czas 40. dniowy tylko był od Dyrektoryatu zamierzony do ratyfikacji. Cóż czyni Minister morski Anglikom przychylny? o to Kapitanowi fregaty z Lisbony do nas postanemu rozkazał tajemnie przewlec żeglugę, która trwała dwa miesiące; tak więc Portugallia raz jeszcze wojować musiała. Terazniejszy traktat uciążliwszy dla niej będzie; słychać albowiem, że wojska Francuzkie osadzą Porto. — Lord S. Helens dla słabości zdrowia ma wkrótce tu powrócić; miejsce jego zastąpi Graf Carysfort posłujący w Berlinie; podziśdzień nie pewnego względem ugodzenia sporów z Mocarstwami obojętnymi. Tym czasem Król Pruski Hannover trzyma; nie wiemy jaką dał odpowiedź na przełożenia Ministrów Elektorskich; to niewątpliwa, iż wojska jego zawarły nowe kontrakta względem żywności, furazu, do niezamierzzonego czasu.

Niespracowany Lord Nelson zabrawszy amunicyą, wiele palnych i bombardyerskich statków, popłynął na nową wyprawę, do portów Pikardyi, Flandryi, albo też Batawskich, czas pokaże, rozumiemy, że pierwszy ogień na Boulogne paść musi; albowiem Admiral ciesząc w odezwie d. 18. lud strapiony klęską d. 15. przyrzekł uroczyscie zniszczyć nieprzyjacielską flotyllę. Ta pomnożyła się naprzód statkami 20. z Dunquerque do Calais wysłanemi; wkrótce innych 40. pośpieszyło niepostrzeżonych z tegoż portu; lecz pod Vallery zabrano Francuzom zabaty, tyleż utopiono. Prezydent Admiralicji S. Vincent pisał do Nelsona ciesząc najbardziej tą uwagą: że los wojenny nie jest w mocy ludzkiej. Officerowie nasi powiadaią, że stanowisko w Boulogne jest bardzo mocne. 11. nad brzegiem batteryi; za temi 17. tysięcy regularnej piechoty; w porcie liczne statki; lecz jakkolwiek uzbroid się nieprzyjaciel, atakować koniecznie trzeba; ponieważ zwyciężywszy niszczyliśmy projekt lądowania bez powrotu. — Z Brestu Francuzi flotyllę wyprowadzili do portów RPtey północny; wielka ich flotta stoi na kotwicach w zupełnej gotowości; liczbę okrętów liniowych tai nieprzyjaciel. W Rochefort przez Admirala Pellew, zamkniętym znajduie się ich 6, tyleż fregat. — O zajęciu wyspy Madeiry nie wątpliwa jest wiadomość; liczbę żołnierza naszego powiększyli nad miarę Portugalczyców; nie posłaliśmy nad 1200. ludu. — Jeżeli nad nadzieję wyląduie u nas nieprzyjaciel, uczyniliśmy co potrzeba na uzbrojenie w malsie całego narodu.

Z Plymouth 2500. jeńców Francuzkich od-

prowadzano w głąb krain; rząd osądził iż niebezpieczno jest w dzisiejszych okolicznościach, tyle nieprzyjaciół na tém miejscu utrzymywać. Amerykanie d. 4. Lipca uroczystym obrzędkiem obchodzili 26. roczną pamiątkę niepodległości swej. — Po nadesłanych raportach z Egiptu krajowe papiery spadać zaczynają, rozeszła się albowiem w mieście pogłoska, iż pokój z Francją nie nastąpi. Buonaparte domaga się nie tylko zwrócenia osad Francuzkich, Hiszpańskich, i Batawskich, ale co większa, Gibraltaru. Ministrowie nasi, jak słyhać, ultimatum swoje posłali do Paryża. — Pokazało się teraz, że przed wzięciem Cairu nie było krwawey bitwy, w której nieprzyjaciół miał stracić dwa tysiące ludu; i to się z prawdą nie zgadza, co z Constantinopola doniesiono, iż Generał Belliard przyrzekł z wojskiem swoim rok cały nie służyć przeciwko Mocarstwu przymierzonym. — O eskadrze Gantheuma piłze z floty Lorda Keith Officer, że d. 10. Czerwca była niedaleko brzegów Afrykańskich w liczbie 4. okrętów, i kilku mniejszych statków; żołnierza lądowego 3. tysiące Gantheume chciał wysadzić przy wieży Arabskiej, dając każdemu 10. funtów chleba i flaszkę wody; lud był chory po większej części; zatem Admirał powrócił do Toulonu.

z Paryża 25. Sierpnia.

Nowy Król Etrusków d. 13. wiażd odprawił do stolicy Psństwa swojego Florency; przyjmował Monarchę zastępujący Murata Generał Rivaud; ulice były napelnione niezliczonym ludem; woysk Francuzkich bataliony pod bronią stały oddając honory przyzwoite. — Stanu Konsyliarz Najac naznaczony Prefektem w Lionie; Admirał Thevenard morskim w L' Orient; Caffarelli ma zostać wkrótce Ministrem Departamentu morskiego. — Poniósłszy ciężką klęskę Nelson d. 15. jeszcze do portów naszych nie powrócił; morze pod Boulogne wiele trup nieprzyjacielskich wyrzuciło; z Dunquerque 40. statków do Calais przyšlo; ztąd do Boulogne płynąć mają, gdzie rząd zamysła całą flotyllę zgromadzić do wielkiej wyprawy. Admirał Latouche 7. maytków poległych w bitwie uroczystym obrzędkiem pogrześć rozkazał. — Admirał Lacrosse przysłał raport o swej podróży. D. 21. Kwietnia wyszedł z L' Orient pod żagle, zabrał kilka nieprzyjacielskich statków; bił się z Angielską fregatą, spotkanie z okrętem liniowym uniknął, do Gwadalupy przybył obiał najwyższe rzady jako Generał Kapitan, 600. posilkowego żołnierza na ląd wysadził, Generałowi Bethencourt dał woyskową komendę; kilkunastu burzycielów domowej spokoyności wyprowadzić z krain kazał; interesu administracyi, handlu, i żeglugi urządził. — Pierwszy Konsul wczora na wielkiej paradzie ogłosił nagrody przeznaczone żołnierzom którzy w Boulogne walczyli; nie zapomniano maytków eskadry Gantheuma, za zdobycie okrętu Swiftsure.

Bulla w której Ociec S. potwierdził Konkordat przez Kardynała Gonsalvi podpisany, tu przybyła; urzędownie ogłoszona nie jest; słyhać że w pierwszym artykule Pius 7. przyrzeka nie uznawać Biskupów emigrantów; z naszej strony dobra narodowe nieprzedane przeznaczamy na opłacanie pensyi Duchowieństwu. Biskupów rząd ma wybierać; Plebanów Biskupi z Prefektami. — D. 22. Generał S. Cyr przysłał gońca; tegoż czasu przybiegł drugi z Londynu od Agenta Otto; rozprawili powszechnie że negocyacye o pokój Portugalczykami razem i Anglią chce zakończyć Buonaparte; tym sposobem łatwiejsze będą zamiany krajów podbitych. Dwór Hiszpański przekłada potrzebę rychłego wprowadzenia woysk Francuzkich z Państw Króla Katolickiego. — Minister Chaptal Bibliotekę narodową do Luwru kazał przenieść; mieszkancom tego palacu inne domy wyznaczono. Tenże z Ministrem policyi przepisałi pewne prawidła dla rękodzieln krajowych, tamując jak najbardziej wprowadzenie towarów Angielskich, które zbierać pilnie i konfiskować zaczęto. —

Ludwik Buonaparte z Hiszpanii, do Bayonne przybył; za nim wkrótce podobno część woyska pospieszy. — Dwizya flotylli z Cherburg do Boulogne szczęśliwie trafiła; Admirał Latouche naywyższą zatrzyma komendę, jeśli wyprawa przyjdzie do skutku. — W dniach pierwszych roku RPtey 10. Buonaparte postanowił armią lądową na tym stopniu, na którym zawsze podczas pokoju być powinna. Słyhać że z Bankierami: Perregaux, Recamier, Mallet, Doyen, Fulchiron zawarł umowę, którzy co miesiąc 9. millionów liwrów rządowi obowiązują się dostarczyć.

z Madrytu 10. Sierpnia.

Nie wiadomo jeszcze jak wielką nam sumę zapłaci Portugallia; traktat uroczystie ogłoszony; Xiążę Pokoju powrócił do stolicy Konsul Francuzki nie chciał ugody potwierdzić; S. Cyr miał rozkaz wkroczyć do nieprzyjacielskich granic; Dwór Hiszpański z trudnością naklonił Regenta, ażeby się stosował do okoliczności; gwarantując wszystkie dzierżawy. Przybył tu więc nowy Posel z Lisbony dla umówienia się z Lucianem Buonaparte. Admirał Truguet z wielką liczbą Francuzkich Officerów wyleżdża do Cadix; obiał mając komendę nad Francuzkami i Hiszpanów eskadrami, do których przyłączyć się miał okręta spodziewane z Toulonu, Barcelony, Carthageny; lecz Admirał Saumarez odebrałszy posilek będzie mógł przeszkodzić pofaczeniu tak znaczney potęgi. Dwakroć już usiłował spalić w Algesiras Annibala; dwakroć z kąską odparty został sprawiwszy nie małą w mieście szkodę. Do Cadix jest spodziewana dwizya woysk Francuzkich, która przedsięwzięć ma jakąs wyprawę.

z Munster 19. Sierpnia.

Kapituła nazła po odebraney wiadomości o zeyściu Biskupa swojego Arcy Xiążęcia Maximiliana, nie mieszkając zatrudniła się ważnemi dziełami następującej elekcyi; proszono więc Cesarza Jmci o wydanie stosownych rozkazów; była nawet nadzieia, że ten Monarcha brata swojego Arcy Xiążęcia Antoniego sklonić potrafi do przyjęcia ofiarowanej dostojności. Nieskończenie przeto zadziwiło nas pismo Pełnomocnika Pruskiego Dohn d. 15. z Horneburg przysłane, w którym radzi kapitule zawiesić elekcyę, póki w Ratisbonie i Wiedniu nie będzie dokończony interes indemnizacyi i sekularyzacyi. Podobne temu oświadczenia podali Posłowie Pruscy w Ratisbonie i Wiedniu, prosząc Cesarza Jmci, ażeby wstrzymał pozwolenie na elekcyę nowych. Elektora Colonii, Biskupa w Munster.

z Hagi 25. Sierpnia.

Woyska morskie Batawów znacznie teraz pomnożone zostały; Buonaparte rozwiązał u siebie kazał legion pod imieniem Franków północnych znaiomy; lud wstępem u nas zółd przyjął z ochotą. Generał en chef Augereau z Białosleduc powróciłszy, dnia wczorayszego rewiiu odprowadził. Manewrowały nasze i Francuzkie regimenta. Batawom przywodził Generał Desaix; Francuzom Augereau brat Wodza naywyższego. Udawano lądowanie Angielskie, i obronę kraitt z naszej strony. Nieprzyjaciół na brzeg wystąpiwszy z 70. statków pod Scheveningen, po kilkokrotnym ataku do ustępowania zagnonny, nakoniec tron złożył. Po zakończoney zabawie rycerskiej, której przypatrywały się tysiące ludu ciekawego; przyjaciele i nieprzyjaciele, z Batawami Francuzi poszli na spoczynek. Pod koniec zmyśloney bitwy, pokazała się niedaleko brzegu eskadra Angielska od 16. żagłów; mieliśmy gotowość do obrony; lecz nieprzyjaciół o żadney napasci nie myślił.

D. 29. Ożyła w krain naszym nadzieia bliskiego pokoju. Kuryer z Paryża, statek pocztarski z Londynu tę wiadomość przyniósł, że z obu stron równa dziś jest skłonność do zgody, chociaż przygotowania do wielkiej z Boulogne

wyprawy są większe niż przedtem; równie jak u Anglików do obrony. — W Lodynie umarł niedawno Robinson amator botaniki; ten cały swój majątek 70 tysięcy FS. wynoszący zapisał testamentem na założenie ogrodu botanicznego. Rozsądniejsi exekutorowie ostatniej woli Robinsona pilnie szukając znaleźli, że zmarły miał w Hrabstwie Suffolk wielu krewnych bardzo ubogich, którym za życia świadczyć, owszem znać ich niechiał. Wezwali przeto zkrzywdzonych, i cały majątek oddali do wolnego użytku. — Admiral De Winter pilną gotowość czyni do żeglugi; w portach RPtey największą ostrożność; wszystkim Officerom flotnym na okrętach znajdować się zawsze kazano. Wojska Francuzkie postępują ku brzegom; między Dunquerque i Boulogne tak wiele jest lądowego żołnierza, iż więcej prawie bydź nie może. Słychać iż General Moreau wkrótce do Bruxelles ma przyjechać; później nas odwiedzi; jemu pierwszy Konsul chce oddać główną komendę armii przeciw Anglikom przeznaczony, iakoteż najwyższy dozór całej wyprawy.

Od granic Szwajcarskich 20. Sierpnia.

Dotąd Seymiki Cantonowe nie wzięły końca; na wszystkich prawie porobiły się śmiechu godne i wzgardy rozdwojenia; Komisye prawodawcza i wykonawcza muszą ułatwiać i godzić blahe spory, chociaż daleko ważniejsze dzieło, przysłyżey Konstytucyi, dokonane nie jest; po niektórych miastach liczba mniejsza przecie nakłonić się dała do jedności z większą liczbą; w Solothuro, Schwitz obywatele nierozsądni trwają w uporze szkodliwym dla kraju. — Słychać że złodzieiów, którzy bank Wenecki skradli, areztowanych wydali Cisalpini Austryakom.

Od granic Włoskich 20. Sierpnia.

Charpentier Szef Sztabu armii Francuzkiej powiada, że Buonaparte ze wszystkich woysk we Włoszech jednę tylko armią chce formować pod nazwiskiem Włoskiey; Murat będzie Generalem en chef; Moncey komendantem w Toskanii. — Do kraju Neapolitańskiego coraz więcej żołnierza Soult sprowadza; jedney dywizyi przewodnika zabili wiesniacy, w Państwie Kościelnym; już zanyszał żołnierz o zemście; nadzieją przypadkiem Komisarze Oyca S. żołnierz dać się prześlagać, spokoynosc powraca. — Matronka Następcy Tronu Dwóch Sycylii coraz bardziej upada na zdrowiu; Król ma podróż przedsięwziąć do Wiednia; zdjęto już fekwestr z dóbr emigrantów niektórych; innym żeby podobną oświadczone powolność; Poseł Alquier przypomina. — Do Florencyi wiadź odprawił Król Ludwik i z matronką d. 13; spotykał Monarchę przed miastem General Murat; z armat cały dzieu strzelano. Stanąwszy w pałacu Pitti Monarcha przyjmował zwykle od Szlachty; Duchowieństwa, Posłów zagranicznych powinszowanie; miasto całe illuminowano. Nazajutrz Nuncyusz Papieski Galeppi prezentował listy wierzytelne. Król ogłosił amnestyą dla poddanych powszechną, którzy się dopuścili do d. 11 iakichkolwiek zbrodni, główne wpiąwszy. Deputowani, których Graf Ventura i Murat posyłałi do Portoferrajo, powrócili do Liworny; mieszkańcy poddać się nie chcą; Anglicy im dali 300 posiłkowego żołnierza. Admiral Warren iak słychać zamknął port Toulon.

z Coppenhagi 29. Sierpnia.

Minister i Sekretarz Stanu Graf Bernstorff z Londynu, Graf Kaunitz Poseł Cesarski z Wiednia; tu przybyli: Garnizony wysp Antylskich które nam zabrano; Anglicy do Helsingoer odesłali.

Od Rządu Gubernskiego Litewskiego ogłasza się: iżby zyczący kupić z publiczney licytacyi opisany za wexlowe pretensye nie zakończony Dom apszytowanego Porucznika Sztorwisza na przedmiesciu Wileńskim Po-

hulance położenie mający oceniony 884 Rubli 90 kopieiek frybrną monetą, prezentowali się w Rządzie Gubernskim dla targu i konkurencyi sami przez się, lub przysłali prawnie od siebie umocowanych Plenipotentów, w terminach: pierwszym 17 7bra, drugim 2 8bra, i trzecim 11 d. tegoż miesiąca bieżącego Roku. — Datt Augusta 28 dnia 1801 Roku.

Dopełniając satysfakcyą Dekretowi Sądu Gł: Litt: w Roku terazniejszym 1801. Julii 24. dnia zapadtemu; przez Gazetę publiczną podaje do wiadomości powszechney JW. Józef Bychowiec Krayczy W. X. L. iż tymże Dekretem Dobr jego wszystkich leżących, i wszelkiego ruchomego majątku, przeznaczone Taxa i Exdywizya wieczysta. Termin pierwszy reasumpcyi Sądu Exdywizorskiego dzień dziesiąty V. S. Septembra; miejsce dla Sądu miasteczko Łysków w Powiecie Wolkowskim leżące; ostrzeżono przytym tymże Dekretem Sądu Gł: Litt: że iak wolne jest przyście wszystkim Kredytöröm i Pretensoröm JW. Bychowca Krayczego Litt: do tego Sądu Exdywizorskiego, tak którzyby w tym Sądzie Exdywizorskim swoich należnościow nie poszukiwali, tym samym poddadzą ie na zawsze w Amisyą.

Za zaleceniem Rządu Gubern: Litt: podaje się do wiadomości po drugi raz iż JP. Wincenty Nowicki przedał Polwark Poistrze w Peie Upitskim położony W. Józefowi Wawrzeckiemu Brygadierowi W. B. Pol: ktoby więc do tegoż JP. Nowickiego, a zatym do przedanego folwarku tego miał słaszne pretensye, aby się zgłosił i złożył dowody W. Wawrzeckiemu w majątności Nuokanach w Peie Upitskim naydaley dnia 1 7bra r. terazniejszego gdy później formować do majątku tego przedanego pretensyi prawa mieć nie będzie.

JP. Gautier przybyły do Wila z menażeryą, między innymi zwierzętami ma Slonia; daiąc czas nie tylko tuteyszey publiczności, ale też obywatelom z Prowincyi ciekawym przypatrzenia się tak rzadkiemu stworzeniu, zabawi w mieście kilka dni, i wkrótce do Moskwy wyiedzie.

Obwieszca się wszystkim Kredytöröm mającym swe pretensye do zesłtego W. Jana Ludwika de Becu Sowietnika, iż Sprawa jego ze wszystkimi Kredytörami i Debitorami na rozsądzenie Ukazem rządu Gubern: Litt: w dacie Ru zesłtego 1799. 7bra 190 d., wysłtego odesłana jest do Sądu Grodzkiego Pttu Wileń; jak iuż w skutek onego rozpoczęta i na Dekrecie odkładowym z niektórymi zastanowiona została. — Ażeby więc każdy Kredytör o takowym wyznaczonym Sądzie i o rozpoczętey rozprawie wiedział i z dowodami realność zawinienia dowodzącemi, do tegoż Sądu przybywał, tym końcem takowe uwiadomienie dla każdego wiadomosci dóyscia do Gazet umieszca się raz trzeci.

Magistrat Wileński [REDACTED] adamia powszecchność, iż w dniach 6. 10. i 14. przyszłego Msca Septembra na Ratuszu z rana o godzinie dziewiątey odbywać się będzie publiczny Targ na postawkę drew na opał woyska konsystuiącego w tym mieście; ktoby zatym zyczył wziąć Podrad, i zawrzeć z Miastem Kontrakt, raczy w oznaczonych terminach przybyć na Ratusz aa Selsyą, 1801. Msca Augusta 31. dnia.